

Speule en spellechies

De jeugd van vondaeg d'n dag speult aandere as vroeger en dà 's ok wel begriepelijk. De tijd van computers het zô z'n invloed. Vroeger leerde je vâ je vaoder of je opao hoepele, vliegere en nog veul meer van dut soort spellechies, dà zie je nou host nie meer. As ie vertelt dà je gong hoepele, wor ie raor aangekeke. Hoepele? Wâ bedoel ie; waer ving ie dat woord op d'n iPad? Hoepele deed je met 'n oud fietswiel zonder bande en met 'n stoksie om 't wiel veruit te laete gaon en te sture.

Ik ben gebore in de Dwarsstraet en dan speulde je in de buurt of in d'n Tuin van Nieuwpoort. Nou heb ie deur 't hêele durrep speulplaetsies die zijn aangelege deur de gemêente. Waer ik weun, hê je ok zô 'n speulplaetsie met aanderande toestelle. D'r staot 'n paoltjie bij waerop staot dat 'r gêen honde magge komme. D'r staot ok 'n vullsbaksie waer mense honde drolle in gooie, verpakt in 'n plestieke zaksie. De kaander hoor ie wel-is een spellechie doen waerbij ze aan mekaor roepe: "Marco" en dan roept 'r êen trug: "Polo". Ik denk dà ze een soort raaisie maoke. 'k Hê wel-is gevrooge ovve ze wete wie Marco Polo was. Sommiges kijke je aan of dà je nie goed bij je hôôd ben. Of ze 't echt

wete? Gooi 't maor ì m'n iPad. Aailijk vinge ze 't abnermaol dat jie je aaige d'r mee bemoeit. As t'r iets aan de hand is, hoor ie ok soms roepe: 'oomaai kot'. 'k Denk dà dat komt deurdà ze op school woordties uit de Engelse taol lere. Bij onze zoijerbure betekent 'kot' een klaain kaomertie. Wat of wij een petattent noeme, noeme ze daer een frietkot. De mêêste studente in Vlaomssprekend Bellegie weune op 'kot' zôôgezed.

Faailijk wor ie aallemael zachiesaan mederrener. "Ik stuur ie wel een mailtjie," wordt 'r vaak gezed. Of je kà me ok effe app'e." Aailijk betekent app: application. Volleges de Grôôte Van Daole is't van oorsprong een Frans woord en wil zegge: de wijze waerop iets toegepast wordt, aanbrenge of toediene. As ie iets mot afrekene mè je maots of zô, zegge ze: "Ik stuur ie wel een tikkie." Dan kà je mè je mobiele tillefoontjie betaole. Eêlijk gezed doe 'k 'r zellef ok zwaer aan mee. Suns end 1994 hê 'k aal 'n mobieltjie, dat was zô 'n grôôt ding, zôôwat zô grôôt as 'n mellekpak. Nou zijn ze stukke klaainder en lichter.

Zeun van Sjorse